

земиж-тѣ (христа); но нѣи както израилски-тѣ мо-
ми да пѣемъ господѣ, защото сѣ прослави славно.“

Съ канонъ-а вече сѣ свършка сѣбота-та, и по-
чева недѣла-та. Като сѣ запѣе слава, отворатъ
сѣ двѣри-тѣ, и свещенници-тѣ на главы-тѣ си вно-
сѣтъ въ олтарь-а плащаницѣ-тѣ, и ѿ тѣрѣтъ на
светѣ трапезѣ. Пѣснь та: „воскресеніе твое хри-
сте спасе ангели поютъ на небесѣхъ“ найнапредъ
сѣ чѣва въ олтарь-а, кой-то е още затворенъ за-
това, защото онока, кое-то е отсѣдено на хора-та,
найнапредъ сѣ открива на небеса-та, ачи тогава
сѣ явава на земиж-тѣ. Подиръ това свещенници-
тѣ излѣзватъ съ кръстѣ-а и съ байрацы, обика-
латъ църквѣ-тѣ и пакъ пѣютъ по тъмнинѣ-тѣ и
тишинѣ-тѣ нощнѣ: „твое-то воскресеніе христе
спасе, ангели-тѣ пѣютъ на небеса-та, и насъ на
землѣ-тѣ удостой, да те славимъ съ чисто сърце.“

На западни-тѣ затворены врата спира сѣ сич-
кѣй-а ходъ, кой-то е само приготвеніе. Междѣ
това църква-та остава празна, подиръ свещенни-
цы-тѣ излѣзва и народъ-а: дѣца-та Адамови вѣр-
затъ кѣмъ новаго Адама, за да, като зачѣнатъ ра-
достный-а гласъ, че е възкрѣсналъ, влѣзѣтъ презъ
тѣсны-тѣ врата въ неговый-а новый животъ, и тамъ
като кога проговора дете, ичи отъ уста-та на но-
ворожденно-то челоуѣчество: „Христосъ възкрѣсна
отъ мъртвы-тѣ, съсѣ смърть смърть-тѣ потѣпка,
и на онѣзи, кои-то сѣ въ гробове-тѣ, дари животъ.“

Но на тойзи гласъ, кой-то е испокѣсѣлъ адовы-
тѣ ланциры, не сѣ отворатъ тѣтакси църков-